

Jeg gaaer altsaa ind paa Bestemmelsen om de 10 Mar.

Jeg gjentager, at jeg anseer Loven i det Hele taget for at være i Laantagernes velfor-
staaede Interesse, og at ville virke til Gavn for
dem; dette Punkt er det eneste, med Hensyn
til hvilket jeg ligeoverfor mine Vælgere har
paataget mig en bestemt Forpligtelse, idet jeg nemlig
ved sidste Valg, da der ogsaa i min Valgkreds
var en meget udbredt Frygt for Rentefoden,
har, for at stille mig aaben til Vælgerne, ud-
talt, at jeg vilde støtte ethvert Skridt, der blev
gjort til Rentefodens Frigivelse, og ikke blot
ved min Stemme støtte det, men ogsaa, om
muligt, forsøge paa at støtte det ved at udtale
de Grunde, som jeg troer ligge nær.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kan-
ders Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

N. Sæge: Jeg frafalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kan-
ders Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Kraiberg: Da Spørgsmaalet om Ren-
tefoden i næstforrige Sæssion var paa Bane,
yttrede jeg, hvad der endnu er min Anskuelse,
at naar man i det Hele taget vil Frihed, saa
maa man ogsaa ville alle dens naturlige
Følger, og for mig stiller den Tilstand, som
ved nærværende Lovforslag vil blive fremkaldt,
sig som en saadan naturlig Følge. Jeg nærer
ingen Frygt for nogensomhelst voldsom Om-
væltning, der skulde blive Følgen af dette Lov-
forslag, dersom det ophøies til Lov; jeg er tvert-
imod overbevist om, at det i Virkeligheden kun
vil bidrage til at gjøre det let og lovligt, som
for Diebliffet er vanskeligt og ulovmedholde-
ligt. Jeg befinder mig i et noget lignende
Tilfælde som den sidste ærede Tale og skal
derfor, idet jeg henholder mig til hans klare
Udvikling, erklære, at ogsaa jeg stemmer for
dette Lovforslag, og ved Siden deraf bemærke,
at jeg i ethvert Tilfælde maa ansee det for øn-
stkeligt, at det overgaaer til 2den Behandling,
for at man kunde faae Leilighed til nærmere
at overveie og prøve de forskjellige alvorlige
Øttringer, som idag ere faldne her i Salen.

Sjæer: Efter de Udtalelser, der faldt fra
den ærede Rigsdagsmand fra Bogense (S. M.
Peterfen) kan jeg fatte mig meget fort; da jeg
i det Væsentlige kan slutte mig til, hvad han
yttrede. Jeg hører til de Medlemmer, der
nære det Haab, at vor frie Forfatning, som
virker og har i mange Retninger virket saa
gavnligt for det danske Folk, skal føre det
danske Folks Bevidsthed dertil, at det ogsaa
kan handle frit, og at vi derfor ikke bør
blive staaende ved en bunden Rentefod, skjøndt
jeg maa erklære, at jeg ikke for Diebliffet kan
give min Stemme til, at Rentefoden frigjøres
nu, da jeg ingenlunde skal modsigte de Udtalel-
ser, som ere faldne her i Salen om den Frygt,
der findes hist og her omkring i Landet. Men
paa den anden Side skal jeg heller ikke nægte,
at jeg troer, at det kun er en Frygt, som for
største Delen er ubegrundet. Der er talt om
de mindre Landeendomsbesiddere og de store
Ulykker, der ville komme over dem, dersom Lov-
slaget blev til Lov. Jeg troer ikke det vil
gaae saaledes, selv om vi i Diebliffet frigave
Rentefoden. Jeg befinder mig selv imellem de
mindre Eiendomsbesiddere og har som Følge
deraf Anledning til at see Forholdene Dag
for Dag, og hvorledes Pengeomsætningen fore-
gaaer Tid efter anden, og jeg skal da tilstaae,
at jeg ikke sjelden har havt Leilighed til at
see en Nager med Penge af en anden Natur,
som for mig er værre end, at frigive Renten.
Der bliver, naar man vil gjøre et Laan i en
Eiendom — for at nævne en vis Sum: 1000
Rd. — ikke saa sjelden svaret af den, som
vil udlaane Pengene: da Du veed, at Obliga-
tionen ikke kan thinglæses med høiere Rente
end 4 pCt., og da jeg har Tilbud derfra og
derfra om en høiere Rente og kan saaledes
gjøre mine Penge mere frugtbringende, saa vil
jeg ikke anbringe dem hos Dig, medmindre
Du lader Obligationen skrive paa f. Ex. 1,100
Rd. En saadan Tilstand og et saadant For-
hold er for mig meget værre end at frigive
Renten. Jeg har Erfaring for, at det er
skæet.

Hvorfor jeg nærmest har taget Ordet, er
for at motivere min Stemme ved denne Be-
handling. Jeg agter at stemme for Lovfor-
slagets Overgang til 2den Behandling, for